

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο εικοστό δεύτερο και τελευταίο

[Ξη πίστη](#)



ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

Αυτά τα λόγια γράφτηκαν σε τούτο το βιβλίο

κι ο Ιωάννης είμαι εγώ που τ' άκουσα κι τα είδα.

Κι ένα ποτάμι μου 'δειξε ζωής νερό γεμάτο,

π' έλαμπε σαν το διάφανο κρύσταλλο κι αναβρύζει

μπροστά απ' το θρόνο του Θεού και του αρνιού το θρόνο.

Υπάρχουν δένδρα της ζωής στη μέση της πλατείας

ως και τις δύο του ποταμού τις όχθες, που καρπίζουν

το χρόνο δώδεκα φορές, μία τον κάθε μήνα

κι από τα φύλλα γιατρικό θα βρίσκουνε τα έθνη.

Δεν θα υπάρχει ανάθεμα σε τούτη εδώ την πόλη,

όπου ο θρόνος του θεού θα είναι και τ' αρνιού του.

Όσοι σ' αυτόν πιστέψανε θα τον λατρεύουν πάντα
θα δουν τ' άγιο του πρόσωπο και θα 'χουν το δικό του
το όνομα στο μέτωπο, καταμεσής, γραμμένο.

Νύχτα δεν θα υπάρχει πια, ανάγκη δε θα το 'χουν
ούτε το φως του λυχναριού, ούτε το φως του ήλιου.
Θα τους φωτίζει ο Θεός και ο Κύριος αιώνες.

Μου λέει Αξιόπιστα κι αληθινά είν' τα λόγια.

Ο κύριος των προφητών και των πνευμάτων όλων
τον άγγελο του έστειλε να δείξει στους πιστούς του
αυτά που πρέπει να γενούν και γρήγορα θα γίνουν.

Και να, έρχομαι γρήγορα κι ευτυχισμένος θα 'ναι
της προφητείας μου αυτής τα λόγια οπού κρατάει.

Αυτά τα λόγια γράφτηκαν σε τούτο το βιβλίο
κι ο Ιωάννης είμαι εγώ που τ' άκουσα κι τα είδα.

Κι όταν τα είδα κι άκουσα, στα πόδια του αγγέλου,
αυτού που όλα μου τα 'δειξε, έπεσα προσκυνώντας
κι αυτός μου λέει, κοίτα με κι αυτό να μη το κάνεις.

Είμαι και εγώ όπως εσύ πιστός και αδελφός σου
και αδελφός των προφητών, που 'ναι δικά σου αδέλφια
κι αυτών που τήρησαν πιστά τα λόγια του βιβλίου.

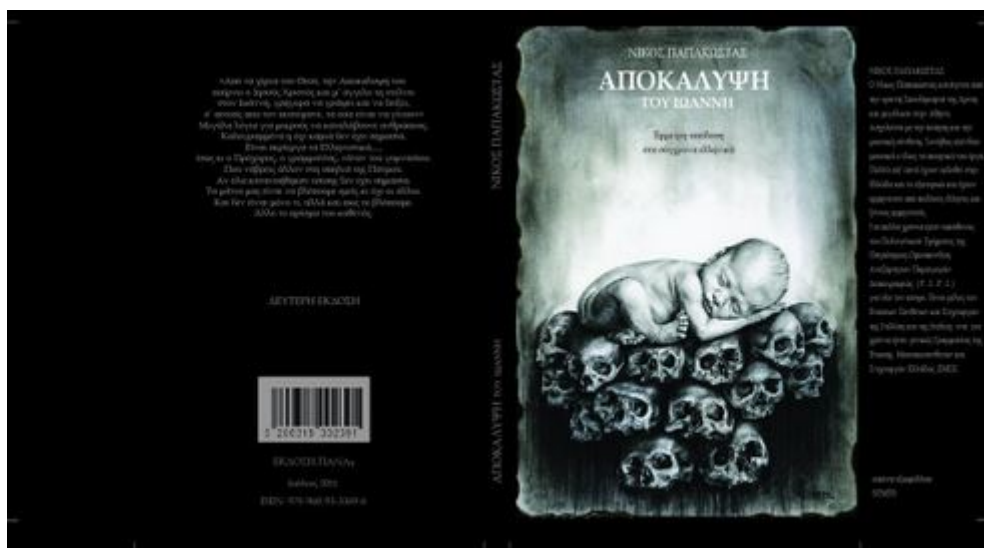
Προσκύνα μόνο το θεό, μου λέει, και μη κρύψεις
την προφητεία που 'γραψες σε τούτο το βιβλίο,
γιατί έχει φτάσει ο καιρός και σήμανε η ώρα.

Αυτός που κάνει τ' άδικο, ας αδικεί ακόμη.
Αυτός που είναι βρώμικος, έτσι ας παραμείνει.
Αυτός που είναι δίκαιος, ας εξακολουθήσει
κι αυτός που είναι άγιος, πιο άγιος ας γίνει.
Και να έρχομαι γρήγορα, την πληρωμή να φέρω
καθένας για να πληρωθεί με τα δικά του έργα.
Εγώ είμαι Τέλος και Αρχή, τ' Άλφα και το Ωμέγα.
Ο τελευταίος είμαι εγώ και ο πρώτος θα είμαι όλων.
Μακάριοι όσοι θέλησαν τα ρούχα τους να πλύνουν,
ώστε να βρουν μερτικό και στις ζωής το δένδρο
και να 'χουνε δικαίωμα απ' τις μεγάλες πύλες
της άγιας πόλης να διαβούν και να δικαιωθούνε.
Έξω απ' την πόλη θα βρεθούν μάγοι, σκυλιά και πόρνες,
αυτοί που αφείρεσαν ζωή, όσοι με ψέμα ζούνε,
όσοι λάτρεψαν είδωλα και δράκους προσκυνήσαν.
Εγώ τον άγγελο έστειλα, ο Ιησούς, να δείξει
αυτά που είναι να γενούν στις εκκλησιές μου όλες.
Εγώ είμ' η ρίζα η βαθειά απ' του Δαυίδ το γένος
και το λαμπρό, το φωτεινό, το πρωινό τ' αστέρι.
Έλα λένε το άγιο το πνεύμα και η νύφη,
ας πει κι αυτός, που άκουσε αυτά τα λόγια, Έλα
κι όποιος διψά, ας έρχεται να πιεί να ξεδιψάσει
από τ' αθάνατο νερό χωρίς να το πληρώσει.

Και εγώ τα λόγια όλα αυτά της άγιας προφητείας
Ως είναι κι όπως βρίσκονται, γραμμένα, βεβαιώνω.
Όποιος προσθέσει πάνω του πληγές θα προστεθούνε
απ' όσες φάνηκαν σ' αυτό και όποιος αφαιρέσει
κάτι απ' της προφητείας του τ' αληθινά τα λόγια
θα τ' αφαιρέσει ο θεός μερίδιο απ' το δένδρο,
πού 'χει ο καθένας, της ζωής κι από την άγια πόλη.
Αυτά γραμμένα βρίσκονται σε τούτο το βιβλίο,
λέει αυτός που μαρτυρά και γράφει αυτά τα λόγια.
Μου λες πως θα 'ρθεις γρήγορα. Ναι Κύριε μου έλα.
Η χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, η δόξα
κι η δύναμη του αιώνια να 'ναι με τους αγίους.
Είθε να βγει αληθινή ετούτη η προφητεία.

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ



ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΝΑΣ

e-mail:cosmomusica@gmail.com

ρ&ς Νίκος Παπακώστας 2011